

Bruxelles, den 8.12.2021
COM(2021) 775 final

2021/0406 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater mod tredjelandes økonomiske tvang

{SEC(2021) 418 final} - {SWD(2021) 371 final} - {SWD(2021) 372 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og mål

Formålet med dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser ved at sætte Unionen i stand til at reagere på økonomisk tvang. Økonomisk tvang henviser til en situation, hvor et tredjeland søger at presse Unionen eller en medlemsstat til at træffe et bestemt politikvalg ved at anvende eller true med at anvende foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, over for Unionen eller en medlemsstat. Unionens reaktion, eller den blotte mulighed for en sådan, har til formål at afskrække tredjelande fra overhovedet at anvende økonomisk tvang eller afholde dem fra at fortsætte den økonomiske tvang, hvis der forekommer økonomisk tvang. Som en sidste udvej kan Unionen modvirke den økonomiske tvang. EU's reaktion kan tage form af en bred vifte af foranstaltninger, efter at det er fastslået, at en handling udgør tvang, herunder bestræbelser på at indlede konsultationer med det pågældende tredjeland for at fremme en aftalt eller afgjort løsning, hvor det er muligt, en række modforanstaltninger samt internationalt samarbejde.

Nærværende forslag har til formål at afhjælpe et hul i lovgivningen for at løse det voksende problem med økonomisk tvang. Unionen har på nuværende tidspunkt ingen lovgivningsmæssige rammer til at bekæmpe økonomisk tvang. Ingen af de eksisterende retsakter omhandler spørgsmålet om økonomisk tvang.

Samtidig er der en stigende og betydelig anvendelse af økonomisk tvang fra tredjelandes side, som truer med at underminere Unionens og medlemsstaternes rettigheder og interesser. Der er mange forskellige kilder til økonomisk tvang, som giver anledning til stor bekymring.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog en fælles erklæring, hvori de anerkendte, at foranstaltninger fra tredjelande, der søger at tvinge Unionen eller en medlemsstat til at træffe eller trække bestemte politiske foranstaltninger tilbage, giver anledning til bekymring¹. Den fælles erklæring indeholder Kommissionens tilsagn om at fremsætte et lovgivningsforslag om et instrument, der skal afskrække fra og modvirke økonomisk tvang senest ved udgangen af 2021. Europa-Parlamentet og Rådet forpligtede sig til at behandle forslaget rettidigt.

Kommissionens formand bebudede initiativet i sin hensigtserklæring til formanden for Parlamentet og formanden for Rådet af 16. september 2020 under overskriften "En økonomi, der tjener alle". I Kommissionens arbejdsprogram for 2021 udpeges initiativet som et centralt initiativ for den pågældende periode.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Spørgsmålet om økonomisk tvang optræder i EU's nuværende handelspolitiske dagsorden. Meddelelsen om en gennemgang af handelspolitikken fra februar 2021² har til formål at skabe en ny konsensus om en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik i en udfordrende

¹ EUT C 49 af 12.2.2021, s. 1. Den fælles erklæring blev vedtaget i forbindelse med lovgivningsprocessen i 2020 for at ændre EU's forordning om håndhævelse af handelsaftaler, hvor Europa-Parlamentet og en række medlemsstater gav udtryk for betænkeligheder med hensyn til spørgsmålet om økonomisk tvang, og disse betænkeligheder blev delt af Kommissionen.

² Meddelelse fra Kommissionen fra februar 2021 om "Gennemgang af handelspolitikken — En åben, bæredygtig og determineret handelspolitik", COM (2021) 66 final.

økonomisk og geopolitisk kontekst. I meddelelsen henvises der specifikt til et fremtidigt forslag fra Kommissionen om et instrument til bekæmpelse af tvang. I meddelelsen drøftes behovet for at navigere i de stigende globale spændinger, hvor handel i stigende grad bliver et våben i en geoøkonomisk kontekst, og samtidig fremhæves den indbyrdes forbindelse mellem Unionens økonomi og tredjelands økonomier, behovet for globalt samarbejde og behovet for at styrke Unionens modstandsdygtighed.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Dette forslag supplerer andre, mere strukturelle initiativer, der skal gøre Unionens økonomiske og finansielle system mere modstandsdygtigt over for forskellige former for eksternt pres. Ajourføringen af Unionens industristrategi fra maj 2021 har til formål at styrke det indre markeds modstandsdygtighed og tackle strategisk afhængighed³. Denne strategi spiller en central rolle i genopretningen og den grønne og den digitale omstilling samt i styrkelsen af Unionens modstandsdygtighed, der understøttes af robuste konkurrence- og handelspolitikker. Næstformanden med ansvar for eksterne forbindelser vil sikre overensstemmelse med de forskellige områder af Kommissionens optræden udadtil.

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET**

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for den foreslåede forordning er artikel 207, stk. 2, i TEUF. I henhold til artikel 207, stk. 2, i TEUF skal der vedtages foranstaltninger til fastlæggelse af rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik. Artikel 207, stk. 1, i TEUF definerer anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik, som bl.a. vedrører handel med varer og tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, direkte udenlandske investeringer, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Initiativet vedrører foranstaltninger fra fremmede lande, der har form af foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer i forhold til Unionen. Initiativet er på området for den fælles handelspolitik, men også på andre områder, et svar på andre landes økonomiske tvangsforanstaltninger. I fuld overensstemmelse med traktaterne skal anvendelsen af denne forordning være i overensstemmelse med Unionens overordnede udenrigspolitik.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til artikel 5, stk. 3, i TEU finder nærhedsprincippet anvendelse på områder, der ikke henhører under Unionens enekompetence. I henhold til artikel 3, stk. 1, litra e), i TEUF har Unionen enekompetence på området for den fælles handelspolitik. Artikel 207, stk. 2, i TEUF falder ind under kategorien enekompetence. Derfor opstår spørgsmålet om nærhedsprincippet ikke, for så vidt at tredjelands økonomiske tvangsforanstaltninger og/eller EU's reaktion falder ind under den fælles handelspolitik.

Under alle omstændigheder vil kun en handling på EU-plan sikre en ensartet løsning på et problem, der berører Unionen som helhed. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for og i stand til at forsvare deres rettigheder i henhold til folkeretten. Dette omfatter deres ret til at modvirke international økonomisk tvang, så længe de gør det uden at træffe foranstaltninger, som Unionen har enekompetence til at træffe. Det er imidlertid ikke muligt for en

³ Meddelelse fra Kommissionen "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning" fra maj 2021, COM (2021) 350 final.

medlemsstat at indføre national lovgivning for at dække økonomisk tvang, der er rettet mod Unionen og ikke mod den pågældende medlemsstat. Desuden vil national lovgivning ikke være i stand til at tilvejebringe en effektiv løsning i en situation, der giver anledning til bekymring for Unionen som helhed eller på tværs af medlemsstaterne. Unionens indsats er fortsat den eneste mulighed for, at Unionen kan opfylde sin forpligtelse til at fastlægge og gennemføre den fælles handelspolitik, og medlemsstaterne kan ikke handle på dette område.

For fuldstændighedens skyld vurderes det, at merværdien af en foranstaltning på EU-plan ligger i opnåelsen af fordele, som ikke i tilstrækkelig grad, om overhovedet, kan opnås på medlemsstatsplan. Disse fordele vedrører afskrækkelse og modvirkning af økonomisk tvang fra tredjelande for at bevare EU's og medlemsstaternes autonomi i forbindelse med politikudformning og beskyttelse af handel og investeringer mod at blive anvendt som våben.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget overholder proportionalitetsprincippet. Det påtænkte instrument vil være en omfattende ramme for indsatsen mod økonomisk tvang. Dets strukturer indebærer tilbageholdenhed med henblik på først at forsøge at undersøge og løse problemer uden at ty til modforanstaltninger (præventiv virkning, bestræbelser på at nå frem til aftalte eller fastlagte løsninger). Dette instrument prioriterer eksplicit en ikke-interventionistisk tilgang (aftalte løsninger kontra modforanstaltninger). Når der er behov for det, vil Unionen imidlertid være i stand til at reagere med modforanstaltninger. Udvalgelseskriterierne omfatter udtrykkeligt et krav om, at enhver reaktion fra Unionen, og navnlig modforanstaltninger, skal stå i et rimeligt forhold til den skade, som de er en reaktion på i individuelle sager, samt at de skal være i overensstemmelse med kravene i folkeretten. Udvalgelseskriterierne foreskriver endvidere, at kollaterale skader og administrative byrder skal være så små som muligt. Derfor vil ikke blot selve instrumentet, men også de foranstaltninger, der vedtages i henhold til det, være forholdsmæssigt afpasset⁴.

- **Valg af retsakt**

På grundlag af artikel 207, stk. 2, i TEUF foreslås det at bemyndige Kommissionen til at træffe foranstaltninger på Unionens vegne til at reagere over for tredjelande i individuelle tilfælde af økonomisk tvang, herunder gennem gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF, og at supplere rækken af mulige modforanstaltninger og tilpasse gældende oprindelsesregler ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. På nuværende tidspunkt har Unionen ikke nogen specifik lovgivningsmæssig ramme til at beskytte Unionens og medlemsstaternes interesser i specifikke situationer med økonomisk tvang. Forslaget afhjælper derfor dette hul.

Den foreslåede fælles og omfattende retsakt opfylder bedst det specifikke mål om at afskrække fra, at økonomisk tvang overhovedet finder sted. For det andet sikrer den en effektiv og hurtig EU-reaktion på individuelle tilfælde af økonomisk tvang, hvis der opstår økonomisk tvang, hvilket er lige så vigtigt for den præventive virkning. For det tredje er det det mest hensigtsmæssige valg til at sikre ensartede regler og procedurer i forhold til Unionens reaktion.

Mere generelt svarer en sådan specifik retsakt, der fastsætter regler og procedurer for Unionens indsats, til Unionens tilslutning til en regelbaseret tilgang, også internationalt. Det

⁴ Afsnit 9 i konsekvensanalysen indeholder en drøftelse af, hvorvidt den foretrukne løsningsmodel overholder proportionalitetsprincippet.

er et signal til internationale partnere om, at Unionen ikke er villig til at acceptere økonomisk tvang. Den fremhæver Unionens gennemslagskraft og modstandsdygtighed og støtter bestræbelserne på at sikre en åben strategisk autonomi.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høring af interesserede parter

Kommissionen gennemførte omfattende høringer af interessenter vedrørende spørgsmålet om økonomisk tvang, et potentielt lovgivningsinstrument og dets mulige virkninger⁵:

- Den 17. februar 2021 offentliggjorde Kommissionen den indledende konsekvensanalyse med henblik på feedback fra interessenter indtil den 17. marts 2021⁶.
- Den 23. marts 2021 iværksatte Kommissionen på EUSurvey en åben offentlig høring på alle EU's officielle sprog i 12 uger indtil den 15. juni 2021⁷.
- Den 16. april 2021 blev der afholdt et interessentmøde online.
- I løbet af marts-juli 2021 fandt der målrettede høringer sted med specifikke grupper, herunder virksomheder, den akademiske verden, medlemsstaterne og regeringer i tredjelande, og desuden indsendte interessenterne ad hoc-input.

De offentlige høringer afslørede en fælles erkendelse af, at økonomisk tvang i stigende grad udgør et problem for Unionen og medlemsstaterne, som der bør gøres noget ved. De viste solid støtte til oprettelsen af et lovgivningsinstrument til håndtering af spørgsmålet om økonomisk tvang. Mere specifikt lægger interessenterne særlig vægt på et sådant instruments afskrækkende formål og knytter det sammen med instrumentets troværdighed og effektivitet. De prioriterer bestræbelserne på at tilskynde tredjelande til at standse den økonomiske tvang ved hjælp af ikke-interventionistiske foranstaltninger (såsom diplomati) og betragter hovedsagelig anvendelsen af modforanstaltninger som en sidste udvej, hvis kollaterale skade skal afvejes, inden der gribes ind. Et andet støtteområde er, at udløsningstærsklerne for anvendelsen af instrumentet bør være tilstrækkeligt brede til at dække uformel økonomisk tvang, og at Unionen for at sikre en effektiv reaktion bør kunne vælge mellem en række muligheder i individuelle sager. På den anden side henviste interessenterne til værdien af internationalt samarbejde mod økonomisk tvang. Dette forslag indeholder alle disse elementer.

Interessenternes input med hensyn til eksistensen og udviklingen af problemet med økonomisk tvang bidrog til begrundelsen for og udformningen af forslaget. Interessenterne fremlagde bl.a. en række eksempler på økonomiske tvangsforanstaltninger, der finder sted fra flere kilder, og rapporterede om de negative virkninger af og omkostninger forbundet med disse foranstaltninger.

⁵ Høringsstrategien findes på følgende link: [Towards an EU anti-coercion instrument — Trade — Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](#). I en sammenfattende rapport i bilag 2 til konsekvensanalysen drøftes resultaterne af alle høringsaktiviteter.

⁶ Den modtagne feedback findes på følgende link: [Handel — Mekanisme til at afværge og modvirke tredjelandes tvangsforanstaltninger \(europa.eu\)](#).

⁷ En sammenfattende faktuel rapport findes på følgende link: [Handel — Mekanisme til at afværge og modvirke tredjelandes tvangsforanstaltninger \(europa.eu\)](#).

Samtidig gør interessenterne opmærksom på mulige risici i forbindelse med et lovgivningsinstrument såsom eskalering som følge af gengældelse og negative konsekvenser for internationalt samarbejde, multilateralisme og respekt for den regelbaserede orden. Den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, dækker disse risici, og der tages behørigt hensyn til dem i udformningen af det foreslåede instrument.

Synspunkterne er blandede med hensyn til muligheden for at indføre en finansiel kompensationsordning for erhvervsdrivende, der er berørt af økonomiske tvangsforanstaltninger — en mulighed, som ikke indgår i det foreslåede instrument som forklaret i konsekvensanalysen. Omkring halvdelen af respondenterne på tværs af grupperne går ind for en sådan ordning (hovedsagelig virksomheder), mens den anden halvdel enten var uenig eller ikke udviste interesse. Virksomhederne pegede også på potentielle problemer såsom kompleksiteten i fastsættelsen af compensationen, de budgetmæssige konsekvenser og hensigtsmæssigheden af dette instrument.

Endelig fremsætter nogle få erhvervs sammenslutninger og offentlige myndigheder idéen om at oprette et "kontor for modstandsdygtighed", der bl.a. skal undersøge sager og forvalte det nye instrument. I konsekvensanalysen forklares det, hvorfor denne mulighed ikke anvendes på nuværende tidspunkt.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ud over den konsekvensanalyse, der ligger til grund for forslaget (se nedenfor), gennemførte Kommissionen de høringsaktiviteter, der er beskrevet i det foregående afsnit. Intern ekspertise og input fra eksperter på området fra den akademiske verden⁸ bidrog yderligere til udformningen af forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget bygger på en konsekvensanalyse⁹. Udvalget for Forskriftskontrol gennemgik konsekvensanalysen og afgav den 27. september 2021 en positiv udtalelse. Udvalgets anbefalinger og en redegørelse for, hvordan de tages i betragtning, findes i bilag 1 til konsekvensanalysen.

I lyset af initiativets mål, nemlig beskyttelse af Unionens og medlemsstaternes interesser mod økonomisk tvang, blev der i konsekvensanalysen overvejet tre muligheder. Den fastholdt muligheden for at skabe et nyt retligt instrument, som ville udfylde et konstateret hul i den nuværende lovgivningsmæssige ramme. I rapporten analyseres en række designparametre for instrumentet og løsningsmodellerne for disse, nemlig: Udløsningsmekanismer og tærskelværdier for tiltag, mulige foranstaltninger, betingelser for udvælgelse af modforanstaltninger, beslutningstagning, aktivering af instrumentet samt inddragelse af interessenter. Inden for denne løsningsmodel blev der i rapporten peget på en foretrukken løsning med hensyn til virkningsfuldhed, effektivitet og sammenhæng. Løsningsmodellerne med uændret politik og et "kontor for modstandsdygtighed" blev afvist som uegnede af de årsager, der er anført i konsekvensanalysen.

Den foretrukne løsning er grundlaget for nærværende forslag. Den udgør navnlig en rammeforordning fra Europa-Parlamentet og Rådet, der giver Unionen mulighed for at handle i overensstemmelse med folkeretten, med følgende hovedelementer:

⁸ Se bilag 1 og 2 til konsekvensanalysen.

⁹ Sammen med dette forslag offentliggøres en konsekvensanalyse og et resumé.

- En tottrinsreaktion fra EU's side. Det første skridt består i at indføre ikke-interventionistiske foranstaltninger, som f.eks. formelt at identificere, at en retsakt er omfattet af instrumentets anvendelsesområde, og bestræbelser på at samarbejde med tredjelandet med det primære formål at nedtrappe den økonomiske tvang og tilskynde tredjelandet til at bringe sine foranstaltninger til ophør. Hvis dette skridt ikke lykkes, bliver der som sidste udvej adgang til en bred vifte af mulige modforanstaltninger i anden fase. En række kriterier vil være vejledende for indsnævringen af mulighederne med hensyn til proportionalitet, Unionens interesse, undgåelse eller så vidt muligt begrænsning af de indirekte omkostninger og administrative byrder.
- En bred vifte af tredjelandes mulige økonomiske tvangsforanstaltninger kan udløse en EU-reaktion, herunder eksplicit, skjult og tavs økonomisk tvang og variationer heraf. Der vil gælde en kvalitativ tærskel for tiltag.
- Beslutningsprocessen under instrumentet falder ind under standarddrammen for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som omfatter muligheder for hurtig handling. Interessenterne bør have mulighed for at dele deres synspunkter og data vedrørende anvendelsen af instrumentet.

Fordele ved den foretrukne løsningsmodel er betydelige. De skyldes først og fremmest den præventive virkning på anvendelsesområdet, som i vid udstrækning dækker tvangsforanstaltninger, samt omfanget af foranstaltningerne, som giver mulighed for en kalibreret og effektiv reaktion. I et best case-scenarion vil en vellykket præventiv virkning betyde, at instrumentet ikke eller kun i begrænset omfang bringes i anvendelse. Den tottrinsproces, der prioriterer en ikke-interventionistisk tilgang (aftalte løsninger i forhold til modforanstaltninger), og åbenhed over for tredjelandet, men også muligheden for at reagere hurtigt med modforanstaltninger, hvor det er nødvendigt for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser, giver også fordele. Der er ingen væsentlige omkostninger forbundet med eksistensen af instrumentet som sådan. Potentielle varierende omkostninger kan opstå som følge af anvendelsen af instrumentet i individuelle tilfælde, navnlig hvis Unionen anvender modforanstaltninger. Eventuelle omkostninger vil blive taget i betragtning ved udformningen af den pågældende foranstaltning. Virkningen af den foretrukne løsningsmodel på forskellige kategorier af interessenter fremgår af bilag 3 til konsekvensanalysen.

I dette forslag er nogle elementer videreudviklet. Forslaget uddyber beslutningsprocessen i forhold til beskrivelsen af den foretrukne løsning. Det præciserer tildelingen af gennemførelsesbeføjelser og delegerede beføjelser til Kommissionen i forbindelse med de respektive foranstaltninger i henhold til instrumentet og fastsætter detaljerede regler og procedurer for beslutningstagning. Det finpudser rækken af modforanstaltninger. Det fokuserer på perspektiverne for internationalt samarbejde ved at indføre et særskilt proceduremæssigt skridt med henblik herpå.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er i overensstemmelse med Unionens menneskerettighedspolitik og i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder. Eksistensen af selve instrumentet vil have en positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med Unionens positive forpligtelse til at beskytte sine borgers rettigheder mod krænkelse fra andre kilder, i dette tilfælde udenlandske regeringer, når eksistensen eller anvendelsen af instrumentet kan bidrage til at afskrække disse fra at praktisere økonomisk tvang, som kan påvirke disse rettigheder negativt. Hvis anvendelsen af instrumentet resulterer

i begrænsninger, der påvirker grundlæggende rettigheder, fordi de begrænser friheden til at deltage i international handel eller internationale investeringer som led i erhvervsfriheden, ejendomsretten, herunder intellektuel ejendomsret eller andre grundlæggende rettigheder, herunder ligebehandling, vil dette være en legitim handling fra Unionens side i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder. Dette skyldes, at denne foranstaltning vil blive truffet i overensstemmelse med kravene om, at foranstaltningerne skal træffes på grundlag af et passende retsgrundlag, af de kompetente myndigheder med henblik på at forfølge et legitimt mål og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Vedtagelsen af instrumentet vil ikke have direkte budgetmæssige virkninger for Den Europæiske Union ud over Unionens administrationsbudget. Forvaltningen af instrumentet, navnlig indsamling af oplysninger, gennemførelse af undersøgelser, forberedelse af afgørelser, bestræbelser på aftalte løsninger, udarbejdelse af EU-modforanstaltninger og overvågning af enhver form for økonomisk tvang, medfører en betydelig administrativ byrde for Kommissionen, navnlig, men ikke udelukkende, for Generaldirektoratet for Handel. Omfanget af denne byrde vil afhænge af hyppigheden af den økonomiske tvang, som Unionen og medlemsstaterne er underlagt, og af omfanget af instrumentets anvendelse. Selv om instrumentets tilstedeværelse forhåbentlig vil føre til en reduktion af de økonomiske tvangsforanstaltninger, findes der ingen sådan garanti. Det anslås, at instrumentets drift vil kræve fem fuldtidsstillinger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionens tjenestegrene vil overvåge, hvordan instrumentet fungerer, herunder samarbejde med interessenter for at følge deres erfaringer og synspunkter vedrørende instrumentets virkninger. De vil indsamle data om tredjelands foranstaltninger samt om den reaktion, som Unionen overvejer og vedtager.

Forslaget indeholder bestemmelser om en revision af, hvordan instrumentet fungerer og anvendes, med rapporteringsforpligtelser over for Europa-Parlamentet og Rådet.

- **Intern koordination**

Generaldirektoratet for Handel vil forvalte instrumentets funktion under ansvar af kommissæren med ansvar for handel og samtidig sikre en kollegial proces i Kommissionen. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil vil støtte den højtstående repræsentant i dennes rolle som næstformand i Kommissionen med henblik på at koordinere Unionens optræden udadtil i Kommissionen. Unionens delegationer under den højtstående repræsentants myndighed udøver deres funktioner som eksterne repræsentanter for Unionen og bistår, hvor det er relevant, ved undersøgelser og eksterne dialoger.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 definerer genstanden for den foreslåede forordning, dvs. en effektiv beskyttelse af Unionens og dens medlemsstaters interesser mod visse tredjelandsforanstaltninger, hvilket er instrumentets generelle mål. I denne artikel fastsættes det endvidere, at et EU-indgreb vil være tilladt med henblik på at foretage en sådan beskyttelse, og at beskyttelsen skal opnås ved hjælp af afskrækkelse, ved at få tredjelandet til at bringe sine foranstaltninger til ophør eller

ved at modvirke foranstaltninger. Artikel 1 henviser også i overensstemmelse med EU-traktaterne til, at enhver foranstaltning, der træffes i henhold til forordningen, skal være i overensstemmelse med folkeretten.

Artikel 2 fastlægger anvendelsesområdet. Første stykke omhandler den situation, hvor forordningen finder anvendelse, navnlig når to kumulative betingelser for et tredjeland handlinger er opfyldt. Andet stykke vejleder Kommissionen yderligere i at afgøre, om der er tale om økonomisk tvang i en konkret sag, ved at henvise til en række overvejelser vedrørende tredjelandets foranstaltning og adfærd.

Artikel 3, 4 og 5 fastsætter et første sæt skridt med hensyn til Kommissionens foranstaltninger i henhold til forordningen, som indledes med en undersøgelse, der fører til en konstatering af, om der foreligger økonomisk tvang, efterfulgt af et eventuelt samarbejde med det pågældende tredjeland. Denne række foranstaltninger afspejler den foretrukne tilgang, nemlig kun at vedtage modforanstaltninger, når det er nødvendigt, og de har til formål at afskrække tredjelandet fra at fortsætte sin økonomiske tvang uden at skulle ty til modforanstaltninger.

- For det første vil Kommissionen undersøge den pågældende tredjelandforanstaltning i lyset af betingelserne i artikel 2, stk. 1 (artikel 3), og lade sig lede af kriterierne i artikel 2, stk. 2, på eget initiativ eller når den får kendskab til relevante oplysninger.
- For det andet vil Kommissionen ved en kommissionsbeslutning (artikel 4) afgøre, om betingelserne for økonomisk tvang er opfyldt. Kommissionen kan underrette det pågældende tredjeland forud for afgørelsen for at give det mulighed for at reagere. Under alle omstændigheder meddeler Kommissionen det pågældende tredjeland enhver bekræftende afgørelse og anmoder om, at den økonomiske tvang bringes til ophør, og i givet fald, at enhver skade afhjælpes.
- Samtidig vil Kommissionen være rede til på Unionens vegne at gå i dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at få bragt den økonomiske tvang til ophør (artikel 5). Kommissionen vil også rejse spørgsmålet i ethvert relevant internationalt forum for at øge chancerne for, at den økonomiske tvang bringes til ophør.

Artikel 6 indfører et skridt til at indgå i internationalt samarbejde på området med andre tredjelande, der er berørt af de samme eller lignende økonomiske tvangsforanstaltninger. Målet er fortsat at bringe den økonomiske tvang til ophør, men også at fremme en multilateral løsning.

Artikel 7, 8, 9, 10 og 11 vedrører det andet og sidste trin, dvs. anvendelsen af Unionens modforanstaltninger. Dette trin er kendetegnet ved en mere interventionistisk tilgang. Det er frivilligtog vil kun finde anvendelse, hvis tredjelandet ikke ophører med at anvende økonomiske tvangsforanstaltninger efter det første trin. Selv om formålet er at modvirke den økonomiske tvang, er det underliggende mål, at EU-modforanstaltninger skal tilskynde tredjelandet til at ophøre med sin økonomiske tvang i overensstemmelse med folkeretten.

- I artikel 7 fastsættes betingelserne for anvendelse af EU-modforanstaltninger, som skal være til stede, for at Unionen kan gå videre, og det fastsættes, hvilke skridt Kommissionen skal tage for at vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på at indføre sådanne foranstaltninger og for at håndtere relaterede begivenheder, herunder udstedelse af meddelelser om relaterede begivenheder.

Der vil være mulighed for at vedtage gennemførelsesretsakter med øjeblikkelig virkning for at imødekomme behovet for hastesager, hvor det er berettiget. Artikel 7 henviser til de foranstaltninger, der er til rådighed i forbindelse med Unionens indsats.

- I henhold til artikel 8 kan Kommissionen udpege fysiske eller juridiske personer, der er underlagt betingelser og proceduremæssige garantier, og anvende foranstaltninger over for dem.
- I artikel 9 fastsættes kriterier for udvælgelse og udformning af EU-modforanstaltninger, og det fastsættes, at sådanne foranstaltninger skal udvælgelse og udformes på grundlag af de foreliggende oplysninger under hensyntagen til fastlæggelsen af de økonomiske tvangsforanstaltninger og Unionens interesser. I artikel 9, stk. 3, fastsættes det, at visse af disse foranstaltninger kan anvendes inden for Unionen. Dette vil navnlig være muligt for så vidt angår de EU-modforanstaltninger, der er til rådighed i henhold til bilag I, litra d) til l).
- Ved artikel 10 indføres procedurer, kriterier og betingelser for ændring, suspension og ophør af EU-modforanstaltninger. Kommissionen vil handle via gennemførelsesretsakter samt i hastetilfælde via gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. I artikel 10, stk. 1, understreges det, at Kommissionen løbende vil vurdere sagen efter indførelsen af EU-modforanstaltninger.
- Ved artikel 11 indføres proceduren for indsamling af oplysninger i forbindelse med vedtagelse, ændring, suspension og ophævelse af EU-modforanstaltninger. Proceduren er frivillig inden suspension og ophævelse, da sådanne foranstaltninger vil indebære ophævelse af EU-modforanstaltninger. Hvis det haster, vil Kommissionen indhente oplysninger og synspunkter fra berørte interessenter på en målrettet måde, i det omfang det er muligt og nødvendigt.

Artikel 12, 13, 14 og 15 er horisontale støttebestemmelser. Artikel 12 indeholder bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger. Artikel 13 henviser til de gældende oprindelses- og nationalitetsregler for varer, tjenesteydelser, investeringer og intellektuelle ejendomsrettigheder, som er relevante for fastlæggelsen af EU-modforanstaltninger. Artikel 14 og 15 indeholder bestemmelser om betingelserne og procedurerne for udøvelsen af de delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, samt andre bestemmelser.

I artikel 16 fastsættes en forpligtelse for Kommissionen til at evaluere eventuelle vedtagne EU-modforanstaltninger kort efter deres afslutning. Den fastsætter også en revisions- og rapporteringsforpligtelse for Kommissionen med hensyn til, hvordan det foreslåede instrument fungerer, og fastsætter en passende tidsramme.

I artikel 17 fastsættes datoen for forordningens ikrafttræden, og det fastsættes, at forordningen er bindende i alle enkeltheder og finder direkte anvendelse i alle medlemsstater.

Bilag I indeholder en liste over mulige EU-modforanstaltninger. Kommissionen kan ændre denne liste ved at tilføje andre tilgængelige foranstaltninger via en delegeret retsakt på visse betingelser.

Bilag II indeholder oprindelses- og nationalitetsregler for varer, tjenesteydelser, investeringer og indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder. Kommissionen kan ændre disse regler ved hjælp af en delegeret retsakt på visse betingelser.

Dette forslag ledsages af en meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, som Kommissionen kan træffe inden for rammerne af sine beføjelser, når der er behov for EU-modforanstaltninger.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater mod tredjelandes økonomiske tvang**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen i sine forbindelser med den øvrige verden opretholde og fremme sine værdier og interesser og bidrage til beskyttelsen af sine borgere og bl.a. til solidaritet og gensidig respekt mellem folkeslagene samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt.
- (2) I henhold til artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union bygger Unionens optræden på den internationale scene på principper som retsstatsprincippet, lighed og solidaritet samt respekt for principperne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten. Det anføres også, at Unionen skal fremme multilaterale løsninger på fælles problemer.
- (3) I henhold til artikel 1 i De Forenede Nationers pagt omfatter FN's mål at udvikle venskabelige forbindelser mellem nationer baseret på respekt for princippet om lige rettigheder.
- (4) I henhold til artikel 21, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen fastlægge og gennemføre fælles politikker og aktioner og arbejde for en høj grad af samarbejde på alle områder af internationale forbindelser, bl.a. for at beskytte sine værdier og grundlæggende interesser, sin uafhængighed og integritet samt konsolidere og støtte retsstaten og folkerettens principper.
- (5) Den moderne indbyrdes forbundne verdensøkonomi skaber en øget risiko og mulighed for økonomisk tvang, da den giver landene bedre, herunder hybride, midler til at anvende en sådan tvang. Det er ønskeligt, at Unionen bidrager til at skabe, udvikle og præcisere internationale rammer for forebyggelse og eliminering af situationer med økonomisk tvang.
- (6) Selv om Unionen altid handler inden for rammerne af folkeretten, er det vigtigt, at Unionen råder over et passende instrument til at afskrække fra og modvirke økonomisk tvang fra tredjelandes side for at beskytte sine og medlemsstaternes rettigheder og interesser. Dette er navnlig tilfældet, når tredjelande træffer foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, og som griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg ved at søge at forhindre eller opnå, at Unionen eller en medlemsstat ophører, ændrer eller vedtager en bestemt retsakt.

Sådanne foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, kan ikke blot omfatte foranstaltninger, der træffes på og har virkninger på tredjelandets område, men også foranstaltninger, der træffes af tredjelandet, herunder gennem enheder, der kontrolleres eller ledes af tredjelandet og er til stede i Unionen, og som skader økonomiske aktiviteter i Unionen.

- (7) Denne forordning har til formål at sikre en effektiv og hurtig reaktion fra Unionens side mod økonomisk tvang, herunder afskrækkelse af økonomisk tvang mod Unionen eller en medlemsstat og i sidste instans modforanstaltninger.
- (8) Målene for denne forordning, navnlig at modvirke tredjelandes økonomiske tvang over for Unionen eller en medlemsstat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne selv. Det skyldes, at medlemsstaterne som selvstændige aktører i henhold til folkeretten ikke nødvendigvis har ret til at reagere på økonomisk tvang rettet mod Unionen i henhold til folkeretten. På grund af den enekompetence, som Unionen er tillagt ved artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er medlemsstaterne desuden forhindret i at træffe fælles handelspolitiske foranstaltninger som reaktion på økonomisk tvang. Disse mål kan derfor nås med større effektivitet på EU-plan.
- (9) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at skabe en effektiv og omfattende ramme for Unionens indsats mod økonomisk tvang nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for undersøgelse, konstatering og bekæmpelse af tredjelandes økonomiske tvangsforanstaltninger. Forud for Unionens reaktionsforanstaltninger bør der navnlig foretages en undersøgelse af de faktiske omstændigheder, en konstatering af eksistensen af økonomisk tvang og, hvor det er muligt, bestræbelser på at finde en løsning i samarbejde med det pågældende tredjeland. Alle foranstaltninger, der indføres af Unionen, bør stå i et rimeligt forhold til den skade, der er forvoldt af tredjelandenes økonomiske tvangsforanstaltninger. Kriterierne for fastlæggelse af EU-modforanstaltninger bør navnlig tage hensyn til behovet for at undgå eller minimere virkningerne af indirekte følgevirkninger, administrative byrder og omkostninger, der pålægges Unionens erhvervsdrivende, samt til Unionens interesser. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.
- (10) Enhver foranstaltning, der iværksættes af Unionen på grundlag af denne forordning, bør være i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten. Folkeretten tillader på visse betingelser, f.eks. proportionalitet og forudgående varsel, at der træffes modforanstaltninger, dvs. foranstaltninger, som ellers ville være i strid med en skadelidt parts internationale forpligtelser over for det land, der er ansvarligt for en overtrædelse af folkeretten, og som har til formål at opnå, at overtrædelsen bringes til ophør, eller at der ydes erstatning herfor¹. Derfor bør modforanstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, tage form af enten foranstaltninger, der overholder Unionens internationale forpligtelser, eller foranstaltninger, der udgør tilladte modforanstaltninger. I henhold til folkeretten og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør de ikke overstige et niveau, der står i rimeligt forhold til den skade, som Unionen eller en medlemsstat har lidt som følge af tredjelandets

¹ Se artikel 22 og 49-53 i artiklerne om staternes ansvar for internationalt ulovlige handlinger, som FN's Folkeretskommission vedtog på sin 53. samling i 2001, og som FN's Generalforsamling har taget til efterretning i resolution 56/83.

økonomiske tvangsforanstaltninger, under hensyntagen til alvorligheden af tredjelandets foranstaltninger og Unionens rettigheder og interesser. I denne henseende forstås ved skade på Unionen eller en medlemsstat i henhold til folkeretten også skade på erhvervsdrivende i Unionen.

- (11) Tvang er forbudt i henhold til folkeretten, når et land anvender foranstaltninger såsom handels- eller investeringsrestriktioner for fra et andet land at opnå en handling eller undladelse, som landet ikke er internationalt forpligtet til at udføre, og som henhører under dets suverænitet, når tvangen når op på en vis kvalitativ eller kvantitativ tærskel, afhængigt af både de forfulgte mål og de anvendte midler. Kommissionen bør undersøge tredjelandes foranstaltninger på grundlag af kvalitative og kvantitative kriterier, der bidrager til at fastslå, om tredjelandet griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg, og om dets handling udgør en økonomisk tvang, der kræver en EU-reaktion.
- (12) Tredjelandes handlinger forstås i henhold til folkeretlig sædvaneret som omfattende alle former for handlinger, der kan tilskrives en stat i henhold til folkeretlig sædvaneret. International ret kan betegnes som en handling fra en stats side, navnlig: adfærd udvist af et statsligt organ, af en person eller enhed, som ikke er et statsligt organ, men som i henhold til den pågældende stats lovgivning er bemyndiget til at udøve elementer af statslig myndighed, af et organ, som en anden stat stiller til rådighed for en stat, af en person eller gruppe af personer, der handler efter instrukser fra eller under ledelse eller kontrol af denne stat ved udførelsen af adfærd, en person eller gruppe af personer, der udøver elementer af statslig myndighed i de officielle myndigheders fravær eller forsømmelse og under omstændigheder, der kræver udøvelse af disse elementer af myndighed, og adfærd, som staten anerkender og vedtager som sin egen².
- (13) Kommissionen bør undersøge, om tredjelandes foranstaltninger er tvangsforanstaltninger, enten på eget initiativ eller på grundlag af oplysninger modtaget fra en hvilken som helst kilde, herunder juridiske og fysiske personer eller en medlemsstat. Efter denne undersøgelse bør Kommissionen i en afgørelse afgøre, om tredjelandets foranstaltning er en tvangsforanstaltning. Kommissionen bør meddele enhver bekræftende afgørelse til det pågældende tredjeland sammen med en anmodning om, at den økonomiske tvang bringes til ophør, og i givet fald en anmodning om, at enhver skade afhjælpes.
- (14) Unionen bør støtte og samarbejde med tredjelande, der er berørt af de samme eller lignende økonomiske tvangsforanstaltninger, eller med andre interesserede tredjelande. Unionen bør deltage i den internationale koordinering i bilaterale, plurilaterale eller multilaterale fora, der er rettet mod forebyggelse eller afskaffelse af økonomisk tvang.
- (15) Unionen bør kun indføre modforanstaltninger, når andre midler såsom forhandlinger, mægling eller afgørelse ikke fører til en hurtig og effektiv afslutning af den økonomiske tvang og til erstatning for den skade, som den har forvoldt Unionen eller dens medlemsstater, og når det er nødvendigt at gribe ind for at beskytte Unionens og dens medlemsstats interesser og rettigheder, og det er i Unionens interesse. Det er hensigtsmæssigt, at forordningen fastsætter de gældende regler og procedurer for

² Se artikel 2, litra a), og artikel 4-11 i artiklerne om staters ansvar for internationalt ulovlige handlinger, fodnote 1 ovenfor.

indførelse og anvendelse af EU-modforanstaltninger og tillader hurtig indgriben, hvor det er nødvendigt for at bevare effektiviteten af eventuelle EU-modforanstaltninger.

- (16) EU-modforanstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med denne forordning, bør udvælges og udformes på grundlag af objektive kriterier, herunder: foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at tilskynde tredjelandet til at ophøre med tvangen, deres potentiale for at yde hjælp til erhvervsdrivende i Unionen, der berøres af tredjelandes økonomiske tvangsforanstaltninger, målet om at undgå eller minimere negative økonomiske og andre virkninger for Unionen samt undgåelse af uforholdsmæssigt stor administrativ kompleksitet og uforholdsmæssigt store omkostninger. Det er også vigtigt, at udvælgelsen og udformningen af EU-modforanstaltninger tager hensyn til Unionens interesser. EU-modforanstaltninger bør vælges blandt en bred vifte af valgmuligheder for at gøre det muligt at vedtage de mest hensigtsmæssige foranstaltninger i hvert enkelt tilfælde.
- (17) Der bør fastsættes regler om oprindelsen eller nationaliteten af varer, tjenesteydelser og tjenesteudbydere, investeringer og indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder med henblik på fastlæggelse af EU-modforanstaltninger. Oprindelses- eller nationalitetsreglerne bør fastlægges i lyset af de gældende regler for ikkepræferentiel handel og investering, der finder anvendelse i henhold til EU-retten og Unionens internationale aftaler.
- (18) Med henblik på at opnå, at den økonomiske tvangsforanstaltning bringes til ophør, bør Unionens modforanstaltninger, der består i restriktioner for udenlandske direkte investeringer eller for handel med tjenesteydelser, kun finde anvendelse på tjenesteydelser, der leveres, eller direkte investeringer, der foretages i Unionen af en eller flere juridiske personer, der er etableret i Unionen, og som ejes eller kontrolleres af personer fra det pågældende tredjeland, hvis det er nødvendigt for at sikre effektiviteten af EU-modforanstaltningerne og navnlig for at forhindre, at de omgås. Beslutningen om at indføre sådanne restriktioner vil blive behørigt begrundet i gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne forordning, og i lyset af de kriterier, der er fastsat i denne forordning.
- (19) Efter vedtagelsen af EU-modforanstaltninger bør Kommissionen løbende vurdere situationen med hensyn til tredjelandes økonomiske tvangsforanstaltninger, effektiviteten af EU-modforanstaltningerne og deres virkninger med henblik på at tilpasse, suspendere eller ophæve foranstaltningerne i overensstemmelse hermed. Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler og procedurer for ændring, suspension og ophør af EU-modforanstaltninger og de situationer, hvor disse er hensigtsmæssige.
- (20) Det er vigtigt at skabe muligheder for inddragelse af interessenter med henblik på vedtagelse og ændring af EU-modforanstaltninger og, hvis det er relevant med henblik på suspension og ophævelse, i betragtning af den potentielle indvirkning på sådanne interessenter.
- (21) Det er vigtigt at sikre effektiv kommunikation og udveksling af synspunkter og oplysninger mellem Kommissionen på den ene side og Europa-Parlamentet og Rådet på den anden side, navnlig om bestræbelserne på at samarbejde med det pågældende tredjeland for at undersøge mulighederne for at få bragt den økonomiske tvang til ophør og om spørgsmål, der kan føre til vedtagelse af EU-modforanstaltninger i henhold til denne forordning.
- (22) For at gøre det muligt at ajourføre rækken af EU-modforanstaltninger i henhold til denne forordning og tilpasse oprindelsesreglerne eller andre tekniske regler bør

beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre listen over EU-reaktioner i bilag I og de tekniske regler, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen, herunder oprindelsesreglerne i bilag II. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (23) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011⁴.
- (24) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af EU-modforanstaltninger og ændring, suspension eller ophævelse heraf, eftersom disse retsakter fastlægger Unionens reaktion på økonomisk tvang, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (25) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter af begrænset varighed, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende vedtagelse, ændring, suspension eller afslutning af EU-modforanstaltninger er påkrævet af tvingende hastende årsager.
- (26) Kommissionen bør evaluere de foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, med hensyn til deres effektivitet og funktion og med hensyn til eventuelle konklusioner for fremtidige foranstaltninger. Kommissionen bør også revidere denne forordning efter at have opnået tilstrækkelige erfaringer med eksistensen eller anvendelsen af denne forordning. Denne revision bør omfatte denne forordnings anvendelsesområde, funktion, effektivitet og virkningsfuldhed. Kommissionen bør fremsende sin vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastsætter regler og procedurer med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens og dens medlemsstats interesser, når et tredjeland ved hjælp af foranstaltninger, der påvirker handel eller investering, søger at tvinge Unionen eller en medlemsstat til at vedtage eller undlade at vedtage en bestemt retsakt. Denne forordning fastsætter en ramme, inden for hvilken Unionen kan reagere i sådanne situationer med det formål at afskrække eller få tredjelandet til at afholde sig fra sådanne handlinger, samtidig med at Unionen i sidste instans kan træffe modforanstaltninger mod sådanne handlinger.

³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

2. Enhver foranstaltning, der træffes i henhold til denne forordning, skal være i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i henhold til folkeretten og gennemføres inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse, når et tredjeland:
 - griber ind i Unionens eller en medlemsstats legitime suveræne valg ved at søge at forhindre eller opnå, at Unionen eller en medlemsstat ændrer eller vedtager en bestemt retsakt eller bringer en bestemt retsakt til ophør
 - ved at anvende eller true med at anvende foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer.

I forbindelse med denne forordning betegnes sådanne tredjelandes handlinger som økonomiske tvangsforanstaltninger.

2. Ved afgørelsen af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, tages der hensyn til følgende:
 - a) intensiteten, alvoren, hyppigheden, varigheden, bredden og omfanget af tredjelandets foranstaltning og det pres, der følger heraf
 - b) om tredjelandet deltager i et mønster af indblanding, der søger at opnå særlige handlinger fra Unionen eller medlemsstaterne eller andre lande
 - c) i hvilket omfang tredjelandets foranstaltning griber ind i et område, der henhører under Unionens eller medlemsstaternes suverænitet
 - d) om tredjelandet handler på grundlag af et berettiget hensyn, der er internationalt anerkendt
 - e) hvorvidt og på hvilken måde tredjelandet inden indførelsen af sine foranstaltninger har gjort seriøse forsøg på i god tro at løse problemet gennem international koordinering eller afgørelse, enten bilateralt eller inden for et internationalt forum.

Artikel 3

Undersøgelse af tredjelandes foranstaltninger

1. Kommissionen kan undersøge enhver foranstaltning truffet af et tredjeland for at fastslå, om den opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1. Kommissionen handler hurtigt.
2. Kommissionen kan foretage den i stk. 1 omhandlede undersøgelse på eget initiativ eller på grundlag af oplysninger modtaget fra enhver kilde. Kommissionen sikrer beskyttelsen af fortrolige oplysninger i overensstemmelse med artikel 12, hvilket kan omfatte identiteten af den, der har givet oplysningerne.
3. Kommissionen kan indhente oplysninger om virkningen af det pågældende tredjelandes foranstaltninger.

Kommissionen kan offentliggøre en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende eller ved hjælp af andre egnede offentlige kommunikationsmidler med en opfordring

til at indsende oplysninger inden for en nærmere fastsat frist. I så fald underretter Kommissionen det pågældende tredjeland om indledningen af undersøgelsen.

Artikel 4

Fastlæggelse med hensyn til tredjelandets foranstaltning

Efter en undersøgelse foretaget i overensstemmelse med artikel 3 vedtager Kommissionen en afgørelse, der fastslår, om det pågældende tredjeland opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1. Kommissionen handler hurtigt.

Inden Kommissionen vedtager sin afgørelse, kan den opfordre det pågældende tredjeland til at fremsætte sine bemærkninger.

Hvis Kommissionen beslutter, at det pågældende tredjeland opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, underretter den det pågældende tredjeland om sin afgørelse og anmoder det om at ophøre med den økonomiske tvang og i givet fald afhjælpe den skade, som Unionen eller dens medlemsstater har lidt.

Artikel 5

Samarbejde med det pågældende tredjeland

Kommissionen er åben for på Unionens vegne at samarbejde med det pågældende tredjeland for at undersøge mulighederne for at få bragt den økonomiske tvang til ophør. Disse muligheder kan omfatte:

- direkte forhandlinger
- mægling eller forlig med henblik på at bistå Unionen og det pågældende tredjeland i disse bestræbelser
- forelæggelse af sagen for international afgørelse.

Kommissionen søger at få den økonomiske tvang bragt til ophør ved også at rejse spørgsmålet i et relevant internationalt forum.

Kommissionen holder Europa-Parlamentet og Rådet underrettet om den relevante udvikling.

Kommissionen er fortsat åben over for drøftelser med det pågældende tredjeland efter vedtagelsen af EU-modforanstaltninger i henhold til artikel 7. Kommissionen kan i givet fald fortsætte disse bestræbelser sammen med en suspension i henhold til artikel 10, stk. 2, af enhver EU-modforanstaltning.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

Kommissionen indleder på Unionens vegne konsultationer eller samarbejder med ethvert andet land, der er berørt af samme eller lignende økonomiske tvangsforanstaltninger, eller med ethvert interesseret tredjeland med henblik på at opnå, at tvangen bringes til ophør. Dette kan, hvor det er relevant, omfatte koordinering i relevante internationale fora og koordinering som reaktion på tvangen.

Artikel 7

EU-modforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastsætter, at den skal træffe en EU-modforanstaltning, hvis:
 - a) en handling i henhold til artikel 4 og 5 ikke har ført til ophør af den økonomiske tvang og erstatning for den skade, den har forvoldt Unionen eller en medlemsstat, inden for en rimelig frist
 - b) det er nødvendigt at handle for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser og rettigheder i det pågældende tilfælde og
 - c) det er i Unionens interesse at handle.

I gennemførelsesretsakten fastlægger Kommissionen også en passende EU-reaktion blandt de foranstaltninger, der er fastsat i bilag I. Sådanne foranstaltninger kan også finde anvendelse på fysiske eller juridiske personer, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 8. Kommissionen kan også vedtage foranstaltninger, som den kan træffe i henhold til andre retsakter.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren jf. artikel 15, stk. 2.

2. EU-modforanstaltningerne finder anvendelse fra en nærmere angivet dato efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen fastsætter denne anvendelsesdato under hensyntagen til omstændighederne for at give mulighed for underretning af det pågældende tredjeland i henhold til stk. 3, og for at det pågældende tredjeland kan bringe den økonomiske tvang til ophør.
3. Kommissionen underretter efter vedtagelsen af gennemførelsesretsakten det pågældende tredjeland om de EU-modforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 1. I meddelelsen opfordrer Kommissionen på Unionens vegne det pågældende tredjeland til straks at ophøre med den økonomiske tvang, og den tilbyder at forhandle om en løsning og underretter det pågældende tredjeland om, at EU-modforanstaltningen vil finde anvendelse, medmindre den økonomiske tvang ophører.
4. I den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes det, at anvendelsen af Unionens modforanstaltninger udskydes i en periode, der er nærmere angivet i den pågældende gennemførelsesretsakt, hvis Kommissionen har troværdige oplysninger om, at tredjelandet har indstillet den økonomiske tvang inden de vedtagne EU-modforanstaltninger begynder at finde anvendelse. I så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende med angivelse af, at der foreligger sådanne oplysninger, og den dato, hvorfra udsættelsen finder anvendelse. Hvis tredjelandet ophører med den økonomiske tvang, inden EU-modforanstaltningerne begynder at finde anvendelse, bringer Kommissionen EU-modforanstaltningerne til ophør i overensstemmelse med artikel 10.
5. Uanset stk. 2, 3 og 4 kan Unionens modforanstaltninger finde anvendelse, uden at Kommissionen på Unionens vegne først på ny opfordrer det pågældende tredjeland til at ophøre med den økonomiske tvang, eller uden at Kommissionen først meddeler det, at EU-modforanstaltningen vil finde anvendelse, hvis dette er nødvendigt for at bevare Unionens eller medlemsstaternes rettigheder og interesser, og navnlig effektiviteten af Unionens modforanstaltninger.
6. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde med henblik på at undgå uoprettelig skade for Unionen eller dens medlemsstater som følge af økonomiske tvangsforanstaltninger vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 15, stk. 3,

gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og som pålægger EU-modforanstaltninger. Kravene i stk. 2-5 finder anvendelse. Disse retsakter er gældende i højst tre måneder.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre listen i bilag I for at fastsætte yderligere typer af foranstaltninger som reaktion på et tredjelandets foranstaltning. Kommissionen kan vedtage sådanne delegerede retsakter, hvis de pågældende typer af modforanstaltninger ville:
 - a) være lige så effektive eller mere effektive end de modforanstaltninger, der allerede er fastsat med hensyn til at anspore til ophør af økonomiske tvangsforanstaltninger
 - b) yde lige så effektiv eller mere effektiv støtte til erhvervsdrivende i Unionen, der berøres af de økonomiske tvangsforanstaltninger
 - c) undgå eller minimere den negative indvirkning på de berørte aktører eller
 - d) undgå eller minimere administrativ kompleksitet og omkostninger.

Artikel 8

EU-modforanstaltninger over for fysiske eller juridiske personer

1. Kommissionen kan i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, eller i en særskilt gennemførelsesretsakt fastsætte, at:
 - a) juridiske eller fysiske personer, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 2, litra a), er omfattet af EU-modforanstaltninger eller
 - b) fysiske eller juridiske personer i Unionen, der berøres af tredjelandets økonomiske tvang, har ret til fra personer udpeget i henhold til stk. 2, litra b), at inddrive enhver skade, som de påføres som følge af økonomisk tvang, i det omfang de udpegede personer har bidraget til sådanne økonomiske tvangsforanstaltninger, uden at det berører tredjelandets ansvar i henhold til folkeretten.

Disse foranstaltninger finder anvendelse fra samme anvendelsesdato som de EU-modforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 7, eller fra en senere dato, der er fastsat i gennemførelsesretsakten i henhold til dette stykke.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2.
2. Kommissionen kan udpege en fysisk eller juridisk person, hvis den konstaterer:
 - a) at den pågældende person er forbundet med eller knyttet til det pågældende tredjelandets regering eller
 - b) at en sådan person er forbundet med eller knyttet til det pågældende tredjelandets regering og desuden har forårsaget eller været involveret i eller haft forbindelse med den økonomiske tvang.
3. Når Kommissionen foretager udpegningen, undersøger den alle relevante kriterier og tilgængelige oplysninger, herunder om de pågældende personer vides reelt at handle på vegne af eller være ejet eller på anden måde reelt kontrolleret af tredjelandets regering.

4. Hvis Kommissionen har grund til at mene, at personer bør udpeges i henhold til stk. 2, litra a) eller b), offentliggør den en foreløbig liste over personer og, hvor det er relevant, de mulige foranstaltninger i henhold til bilag I, som de vil være omfattet af. Inden der træffes afgørelse om udpegning, giver den alle foreløbigt udpegede personer og andre berørte parter lejlighed til at fremsætte bemærkninger til den mulige udpegning, navnlig om hvorvidt de falder ind under betingelserne i stk. 2, litra a) eller b). Kommissionen kan også anmode om yderligere oplysninger, som den finder relevante vedrørende den potentielle udpegning.

Artikel 9

Kriterier for udvælgelse og udformning af EU-modforanstaltninger

1. En EU-modforanstaltning må ikke overstige et niveau, der står i rimeligt forhold til den skade, som Unionen eller en medlemsstat har lidt som følge af tredjelandets økonomiske tvangsforanstaltninger under hensyntagen til grovheden af det pågældende tredjelandets foranstaltninger og de pågældende rettigheder.
2. Kommissionen udvælger og udformer en passende modforanstaltning under hensyntagen til den afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 4, kriterierne i artikel 2, stk. 2, og Unionens interesser på grundlag af tilgængelige oplysninger, herunder som indsamlet i henhold til artikel 11, og følgende kriterier:
 - a) foranstaltningernes effektivitet med hensyn til at foranledige, at den økonomiske tvang bringes til ophør
 - b) foranstaltningernes potentiale til at hjælpe erhvervsdrivende i Unionen, der er berørt af den økonomiske tvang
 - c) undgåelse eller minimering af negative virkninger for de berørte aktører ved hjælp af EU-modforanstaltninger, herunder tilgængeligheden af alternativer for berørte aktører, f.eks. alternative forsyningskilder for varer eller tjenesteydelser
 - d) undgåelse eller minimering af negative virkninger for andre EU-politikker eller -mål
 - e) undgåelse af uforholdsmæssigt stor administrativ kompleksitet og uforholdsmæssigt store omkostninger i forbindelse med anvendelsen af EU-modforanstaltningerne
 - f) eksistensen og arten af eventuelle modforanstaltninger truffet af andre lande, der er berørt af samme eller lignende økonomiske tvangsforanstaltninger, herunder, hvor det er relevant, koordinering i henhold til artikel 6
 - g) eventuelle andre relevante kriterier, der er fastsat i folkeretten.
3. Kommissionen kan beslutte at anvende EU-modforanstaltninger i henhold til artikel 7 eller 8, der består i restriktioner for udenlandske direkte investeringer eller handel med tjenesteydelser, også for så vidt angår tjenesteydelser, der leveres, eller direkte investeringer, der foretages inden for Unionen af en eller flere juridiske personer, der er etableret i Unionen og ejes eller kontrolleres af personer fra det pågældende tredjeland, hvis det er nødvendigt for at nå målene i denne forordning. Kommissionen kan træffe afgørelse om en sådan anvendelse, hvis EU-modforanstaltninger, der ikke dækker sådanne situationer, ikke vil være tilstrækkelige til effektivt at nå målene i denne forordning, navnlig hvis sådanne

foranstaltninger kan undgås. Ved vurderingen af, om der skal vedtages en sådan afgørelse, skal Kommissionen ud over kriterierne i stk. 1 og 2 bl.a. overveje:

- a) mønstrene for handel med tjenesteydelser og investeringer i den sektor, som de påtænkte EU-modforanstaltninger er rettet mod, og risikoen ved at undgå eventuelle EU-modforanstaltninger, der ikke finder anvendelse på tjenesteydelser eller direkte investeringer, der foretages inden for Unionen
- b) det effektive bidrag, som sådanne restriktioner inden for Unionen yder til målet om at opnå, at den økonomiske tvangsforanstaltning bringes til ophør
- c) om der findes alternative foranstaltninger, der kan opfylde målsætningen om at få bragt den økonomiske tvangsforanstaltning til ophør, og som er rimeligt tilgængelige og mindre restriktive for handelen med tjenesteydelser eller investeringer inden for Unionen.

Enhver beslutning om at anvende restriktioner med hensyn til tjenesteydelser, der leveres, eller direkte investeringer, der foretages inden for Unionen af en eller flere juridiske personer, der er etableret i Unionen, skal begrundes behørigt i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i lyset af ovennævnte kriterier.

Artikel 10

Ændring, suspension og ophævelse af EU-modforanstaltninger

1. Kommissionen overvåger løbende de økonomiske tvangsforanstaltninger, der anvendes af et tredjeland, og som har udløst EU-modforanstaltningerne, effektiviteten af de vedtagne EU-modforanstaltninger og deres indvirkning på Unionens interesser, og holder Europa-Parlamentet og Rådet underrettet herom.
2. Hvis det pågældende tredjeland suspenderer den økonomiske tvang, eller hvis det er nødvendigt af hensyn til Unionens interesser, kan Kommissionen suspendere anvendelsen af den pågældende EU-modforanstaltning, så længe tredjelandets suspension er gældende, eller så længe det er nødvendigt i lyset af Unionens interesser. Kommissionen suspenderer EU-modforanstaltningerne, hvis det pågældende tredjeland har tilbudt, og Unionen har indgået, en aftale om at underkaste sagen en bindende international tredjepartsafgørelse, og tredjelandet også suspenderer sine økonomiske tvangsforanstaltninger. Kommissionen træffer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt afgørelse om at suspendere EU-modforanstaltningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 2.
3. Hvis det er nødvendigt at foretage tilpasninger af Unionens modforanstaltninger under hensyntagen til de betingelser og kriterier, der er fastsat i artikel 2 og artikel 9, stk. 2, eller den videre udvikling, herunder tredjelandets reaktion, kan Kommissionen, hvis det er relevant, ændre EU-modforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.
4. Kommissionen bringer EU-modforanstaltningerne til ophør under følgende omstændigheder:
 - a) hvis den økonomiske tvang er ophørt
 - b) hvis der på anden måde er fundet en gensidigt acceptabel løsning

- c) når en bindende afgørelse i en international tredjepartsafgørelse i en tvist mellem det pågældende tredjeland og Unionen eller en medlemsstat kræver tilbagetrækning af EU-modforanstaltningen
- d) hvis det er hensigtsmæssigt i lyset af Unionens interesser.

Der træffes afgørelse om at bringe EU-modforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 7, til ophør ved hjælp af en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.

- 5. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og som suspenderer, ændrer eller ophæver EU-modforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 15, stk. 3, og de forbliver i kraft i højst to måneder.

Artikel 11

Indsamling af oplysninger om EU-modforanstaltninger

- 1. Inden vedtagelsen af EU-modforanstaltninger eller ændring af sådanne foranstaltninger kan Kommissionen, inden foranstaltningerne suspenderes eller ophæves, indhente oplysninger og synspunkter vedrørende de økonomiske konsekvenser for Unionens erhvervsdrivende og Unionens interesser ved hjælp af en meddelelse, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, eller ved hjælp af andre passende offentlige kommunikationsmidler. Det skal af meddelelsen fremgå, inden for hvilken frist sådanne bidrag skal indgives.
- 2. Kommissionen kan påbegynde indsamlingen af oplysninger, når den finder det hensigtsmæssigt.
- 3. I forbindelse med indsamlingen af oplysninger i henhold til stk. 1 informerer og hører Kommissionen interessenter, navnlig industrisammenslutninger, der berøres af mulige EU-modforanstaltninger, og medlemsstater, der er involveret i udarbejdelsen eller gennemførelsen af lovgivning, der regulerer de berørte områder.
- 4. Uden at forsinke vedtagelsen af sådanne foranstaltninger unødigt indhenter Kommissionen navnlig oplysninger om:
 - a) sådanne foranstaltningers indvirkning på aktører i tredjelande eller EU-konkurrenter, -brugere eller -forbrugere eller på ansatte i Unionen, forretningspartnere eller kunder hos sådanne aktører
 - b) samspillet mellem sådanne foranstaltninger og de relevante bestemmelser i medlemsstaterne
 - c) den administrative byrde, som sådanne foranstaltninger kan medføre
 - d) Unionens interesser.
- 5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til de oplysninger, der indhentes under indsamlingen af oplysninger. Udkastet til en gennemførelsesretsakt skal ledsages af en analyse af de påtænkte foranstaltninger, når det forelægges udvalget i forbindelse med undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 2.
- 6. Inden vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, eller artikel 10, stk. 5, indhenter Kommissionen målrettet oplysninger og synspunkter fra relevante interessenter, medmindre de tvingende hastende årsager er

af en sådan art, at det ikke er muligt eller nødvendigt at indhente oplysninger og gennemføre høringer af objektive grunde, f.eks. for at sikre overholdelse af Unionens internationale forpligtelser.

Artikel 12

Fortrolighed

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.
2. Den, der har givet oplysningerne, kan anmode om, at oplysningerne behandles fortroligt. I så fald skal de være ledsaget af en ikke-fortrolig sammenfatning eller en erklæring om årsagerne til, at oplysningerne ikke kan sammenfattes. Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet, medlemsstaterne eller deres embedsmænd må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, medmindre den, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse hertil.
3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at Kommissionen offentliggør generelle oplysninger i en sammenfattende form, som ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere den, der har givet oplysningerne. En sådan videregivelse skal tage hensyn til de berørte parter legitime interesse i ikke at få videregivet fortrolige oplysninger.

Artikel 13

Oprindelsesregler

1. Oprindelsen eller nationaliteten af en vare, en tjenesteydelse, en tjenesteyder, en investeringshaver eller en indehaver af en intellektuel ejendomsrettighed fastlægges i overensstemmelse med bilag II.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 med henblik på at ændre punkt 2-4 i bilag II for at ændre oprindelsesreglerne og tilføje eventuelle andre tekniske regler, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen, for at sikre dens effektivitet og for at tage hensyn til den relevante udvikling i internationale instrumenter og erfaringerne med anvendelsen af foranstaltninger i henhold til denne forordning eller andre EU-retsakter.

Artikel 14

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 7, og artikel 13, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [ikrafttrædelsesdato].
3. Den i artikel 7, stk. 7, og artikel 13, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i

afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 7, og artikel 13, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

Artikel 16

Revision

1. Kommissionen evaluerer enhver EU-modforanstaltning, der vedtages i henhold til artikel 7, seks måneder efter dens ophør under hensyntagen til input fra interessenter og andre relevante oplysninger. Evalueringsrapporten skal undersøge effektiviteten og anvendelsen af EU-modforanstaltningen og drage mulige konklusioner for fremtidige foranstaltninger.
2. Senest tre år efter vedtagelsen af den første gennemførelsesretsakt i henhold til denne forordning eller seks år efter denne forordnings ikrafttræden, alt efter hvilken dato der kommer først, tager Kommissionen denne forordning og dens gennemførelse op til revision og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om beskyttelse af Unionen og dens medlemsstater mod økonomisk tvang fra tredjelandes side

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Den fælles handelspolitik

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

× en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning¹⁴

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Formålet med dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser ved at sætte Unionen i stand til at reagere på økonomisk tvang. Økonomisk tvang henviser til en situation, hvor et tredjeland søger at presse Unionen eller en medlemsstat til at træffe et bestemt politikvalg ved at anvende eller true med at anvende foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer, over for Unionen eller en medlemsstat.

1.4.2. Specifikke mål

Unionens reaktion, eller den blotte mulighed for en sådan, har til formål at afskrække tredjelande fra overhovedet at anvende økonomisk tvang eller afholde dem fra at fortsætte den økonomiske tvang, hvis der forekommer økonomisk tvang. Som en sidste udvej kan Unionen modvirke den økonomiske tvang. EU's reaktion kan tage form af en bred vifte af foranstaltninger, efter at det er fastslået, at en handling udgør tvang, herunder bestræbelser på at indlede konsultationer med det pågældende tredjeland for at fremme en aftalt eller afgjort løsning, hvor det er muligt, en række modforanstaltninger samt internationalt samarbejde.

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

De forventede fordele er betydelige. De skyldes først og fremmest den præventive virkning på anvendelsesområdet, som i vid udstrækning dækker tvangsforanstaltninger, samt omfanget af foranstaltningerne, som giver mulighed for

¹⁴ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

en kalibreret og effektiv reaktion. I et best case-scenario vil en vellykket præventiv virkning betyde, at instrumentet ikke eller kun i begrænset omfang bringes i anvendelse. Den tottrinsproces, der prioriterer en ikke-interventionistisk tilgang (aftalte løsninger i forhold til modforanstaltninger), og åbenhed over for tredjelandet, men også muligheden for at reagere hurtigt med modforanstaltninger, hvor det er nødvendigt for at beskytte Unionens og dens medlemsstaters interesser, giver også fordele. Der er ingen væsentlige omkostninger forbundet med eksistensen af instrumentet som sådan. Potentielle varierende omkostninger kan opstå som følge af anvendelsen af instrumentet i individuelle tilfælde, navnlig hvis Unionen anvender modforanstaltninger. Eventuelle omkostninger vil blive taget i betragtning ved udformningen af den pågældende foranstaltning.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af fremskridt og resultater.

- Antallet af tvangsforanstaltninger, der er identificeret pr. år, samt deres omfang
- Antallet og typen af foranstaltninger som første udvej og resultatet heraf, navnlig om de førte til, at tvangsforanstaltningen ophørte eller blev ændret på anden vis
- Antallet og typen af modforanstaltninger, der er vedtaget af EU, deres varighed og virkning, og navnlig om de bragte tvangsforanstaltningen til ophør.

Virkingen af instrumentet i sig selv vil være vanskeligere at måle, da det vil være vanskeligt at fastslå den kontrafaktiske situation (dvs. den situation, der ville have foreligget uden instrumentet). Kommissionens tjenestegrene vil dog forsøge at fortsætte samarbejdet med interessenterne for at overvåge deres erfaringer og synspunkter vedrørende instrumentets virkninger.

Lovgivningsforslaget indeholder bestemmelser om en revision inden for en rimelig frist af, hvordan instrumentet fungerer og anvendes, med rapporteringsforpligtelser over for Europa-Parlamentet og Rådet.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Ikke relevant

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

Begrundelse for foranstaltninger på europæisk plan (forudgående). Retsgrundlaget for den foreslåede forordning er artikel 207, stk. 2, i TEUF. I henhold til artikel 207, stk. 2, i TEUF skal der vedtages foranstaltninger til fastlæggelse af rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik. Artikel 207, stk. 1, i TEUF definerer anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik, som bl.a. vedrører handel med varer og tjenesteydelser og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, direkte udenlandske investeringer, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Initiativet vedrører foranstaltninger fra fremmede lande, der har form af foranstaltninger, der påvirker handel eller investeringer i forhold til

Unionen. Initiativet er på området for den fælles handelspolitik, men også på andre områder, et svar på udenlandske landes økonomiske tvangsforanstaltninger.

I henhold til artikel 5, stk. 3, i TEU finder nærhedsprincippet anvendelse på områder, der ikke henhører under Unionens enekompetence. I henhold til artikel 3, stk. 1, litra e), i TEUF har Unionen enekompetence på området for den fælles handelspolitik. Artikel 207, stk. 2, i TEUF falder ind under kategorien enekompetence. Derfor opstår spørgsmålet om nærhedsprincippet ikke, for så vidt at tredjelands økonomiske tvangsforanstaltninger og/eller EU's reaktion falder ind under den fælles handelspolitik.

Under alle omstændigheder vil kun en handling på EU-plan sikre en ensartet løsning på et problem, der berører Unionen som helhed. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for og i stand til at forsvare deres rettigheder i henhold til folkeretten. Dette omfatter deres ret til at modvirke international økonomisk tvang, så længe de gør det uden at træffe foranstaltninger, som Unionen har enekompetence til at træffe. Det er imidlertid ikke muligt for en medlemsstat at indføre national lovgivning for at dække økonomisk tvang, der er rettet mod Unionen og ikke mod den pågældende medlemsstat. Desuden vil national lovgivning ikke være i stand til at tilvejebringe en effektiv løsning i en situation, der giver anledning til bekymring for Unionen som helhed eller på tværs af medlemsstaterne. Unionens indsats er fortsat den eneste mulighed for, at Unionen kan opfylde sin forpligtelse til at fastlægge og gennemføre den fælles handelspolitik, og medlemsstaterne kan ikke handle på dette område.

For fuldstændighedens skyld vurderes det, at merværdien af en foranstaltning på EU-plan ligger i opnåelsen af fordele, som ikke i tilstrækkelig grad, om overhovedet, kan opnås på medlemsstatsplan. Disse fordele vedrører afskrækkelse og modvirkning af økonomisk tvang fra tredjelande for at bevare EU's og medlemsstaternes autonomi i forbindelse med politikudformning og beskyttelse af handel og investeringer mod at blive anvendt som våben.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Ikke relevant

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Ikke relevant

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Ikke relevant

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

- Begrænset varighed
 - gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
 - Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.
- × ubegrænset varighed
 - Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
 - derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁵

- × Direkte forvaltning ved Kommissionen
 - × i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
 - i gennemførelsesorganer
- Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
 - offentligtretlige organer
 - privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
 - Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

¹⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Finder ikke anvendelse i dette tilfælde

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Finder ikke anvendelse i dette tilfælde

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Finder ikke anvendelse i dette tilfælde

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Finder ikke anvendelse i dette tilfælde

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Finder ikke anvendelse i dette tilfælde

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftstype	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ¹⁶	fra EFTA-lande ¹⁷	fra kandidatlande ¹⁸	fra tredjelande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftsart	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

¹⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁸ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer
---	--------

GD: <.....>			År N ¹⁹	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpost ²⁰	Forpligtelse r	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Budgetpost	Forpligtelse r	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ²¹										

¹⁹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de følgende år.

²⁰ Ifølge den officielle budgetkontoplan.

²¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT til GD <.....>	Forpligtelse r	=1a +1b +3								
	Betalinger	=2a +2b +3								

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelse r	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <....> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelse r	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde:

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelse r	(4)								
	Betalinger	(5)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle		(6)								

aktionsrelaterede udgiftsområder)										
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 til 6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelse r	=4+ 6								
	Betalinger	=5+ 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
--	---	------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	I ALT
GD: HANDEL									
• Menneskelige ressourcer		0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	5,495
• Andre administrationsudgifter		0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
I ALT GD for Handel	Bevillinger	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 til 7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
	Betalinger	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT	
	RESULTATER																	
	Type ²²	Gen nem snitli ge omk ostni nger	Nummer	Omk ostni nger	Nummer	Omk ostni nger	Nummer	Omk ostni nger	Nummer	Omk ostni nger	Nummer	Om kost ning er	Nummer	Omk ostni nger	Nummer	Omk ostni nger	Anta l resul tater i alt	Omko stning er i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ²³ ...																		
— Resultat																		
— Resultat																		
— Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1																		
SPECIFIKT MÅL NR. 2																		
— Resultat																		

²² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

²³ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål ...".

Subtotal for specifikt mål nr. 2																
I ALT																

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	0,785	5,495
Andre administrationsu dgifter	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7²⁴ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ karakter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	0,805	5,635
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med

²⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)	5	5	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (i delegationer)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
• Eksternt personale (i årsværk) ²⁵							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz ²⁶	— i hovedsædet						
	— i delegationer						
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	5	5	5	5	5	5	5

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

²⁵ KA = kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = junioreksperter ved delegationerne.

²⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forvaltning og drift af det nye instrument, anvendelse af det nye instrument, overvågning af tredjelandes foranstaltninger, der kan give anledning til anvendelse af instrumentet, overvågning af virkningen af EU's og tredjelandes modforanstaltninger, undersøgelser, juridisk rådgivning
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR).

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en Exceltabel.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de tilsvarende beløb og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ²⁷	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

²⁷

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de følgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- X Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁸					Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

[...]

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[...]

²⁸ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.